

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010367
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819010367.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.decembra 2019 o odvolaní obžalovaného

H. B.,
nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom Z. nad F. č. XXX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.08.2019, sp. zn. 2T/66/2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný odsudzuje podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 54 Tr. zák. k trestu povinných prác vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný trest povinný vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný trest vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/66/2019, zo dňa 27.08.2019 bol obžalovaný H. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry J. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 9P 7/2010 zo dňa 24.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2010, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 140,- euro s účinnosťou od 01.01.2010, vždy do 10.- eho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí I. T., v období od 24.05.2018 do 27.08.2019 v Opatovciach nad Nitrou, okres Prievidza, a v Prievidzi sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval, nezaevidoval sa na ÚPSVaR a nepožiadaval o sprostredkovanie práce, hoci úrad mu mohol zabezpečiť prácu, čím zostal dlhovať na výživnom I. T. sumu 1.940,- euro s výnimkou uhradeného výživného 300,- euro, pričom skutok spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 50/2018 zo dňa 30.04.2018, právoplatným dňa 01.06.2018, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou 24 mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie písomne zdôvodnil tak, že v dobe keď matka maloletej podala žalobu nebol zamestnaný, a ani evidovaný na úrade práce. Nevyhýbal sa ale plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne, nepodarilo sa mu nájsť si zamestnanie. Chcel sa s matkou maloletej dohodnúť, ale táto nemala záujem, aby neprišla o podporu z úradu sociálnych vecí. Je si vedomý toho, čo spáchal, ale už má zamestnanie, a je si schopný vyživovaciu povinnosť plniť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný uviedol, že momentálne má zamestnanie, vyživovaciu povinnosť hradí podľa svojich možností. Z výplaty mu strháva zrážky exekútor, po tomto mu zostane asi 200 Eur. Z toho zaplatil matke dieťaťa dva krát po 50 Eur. Nie je schopný uhradiť celé dlžné výživné.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktorý týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je podané včas, oprávnenou osobou, a je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola obžalovaným vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine urobil súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dokazovanie ako výsluchom obžalovaného, tak aj oboznámením listinných dôkazov a výsluchom svedkyne I. T. (matky mal. J. C.), k rukám ktorej mal obžalovaný platiť výživné. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný výživné na dcéru v rozhodnom období neplatil, s výnimkou 300,- Eur, a ani iným spôsobom neprispieval na jej výživu. Určená výška výživného vyplynula z rozsudku Okresného súdu Prievidza tak, ako je uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa skutku dopustil napriek tomu, že už bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, odvolací súd nezistil preto pochybenie ani v použitej právnej kvalifikácii podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr.zák.

K inak správne odôvodneniu rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine len krajský súd zdôrazňuje, že neobstoja tvrdenia obžalovaného uvádzané ním pred súdom prvého stupňa o tom, že si nemohol nájsť prácu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že na úrade práce sa nenahlásil, prácu si aktívne nehľadal a nezamestnal sa. Zo správy úradu práce vyplynulo, že v rozhodnom období práca pre obžalovaného bola, a aj z poslednej evidencie v roku 2015 bol obžalovaný úradom práce vyradený pre jeho nespoluprácu s úradom.

Preto výrok o vine obžalovaného urobený súdom prvého stupňa považoval krajský súd za správny a zákonný, pričom tomuto predchádzalo dokazovanie vykonané v miere plne postačujúcej na rozhodnutie.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa síce správne poukázal na to, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil opakovane, napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za rovnaký trestný čin.

Svedkyňa I. T. oznámila mailom krajskému súdu, že obžalovaný od rozsudku súdu prvého stupňa plnil bežné výživné nasledovne: zaslal dva krát sumu vo výške 50 Eur. Z vyjadrenia tejto svedkyne v prípravnom konaní zároveň aj vyplynulo, že obžalovaný na výživnom uhradil 300,- Eur, hoci pod ťarchou trestného konania vedeného proti nemu. Uvedené okolnosti napokon potvrdil na verejnom zasadnutí krajského súdu aj sám obžalovaný. Zároveň ale uviedol, že stále pracuje v rovnakej firme a snaží sa z toho, čo mu z výplaty zostane platiť aspoň v určitej výške vyživovaciu povinnosť. Z výplaty

sú mu strhnuté sumy na exekúcie, ktoré má ešte z minulosti. Požiadal krajský súd o uloženie mu trestu povinnej práce.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa potom súdom prvého stupňa obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia javil krajskému súdu ako neprimerane prísny.

Krajský súd dospel k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného bude postačovať aj trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Takýto trest umožní obžalovanému udržať si zamestnanie, a teda aj stály príjem, a podľa svojich možností uhrádzať výživné.

Zároveň takýto trest zodpovedá všetkým kritériám na ukladanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. , aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Trest zohľadňuje osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu, kedy zákonodarca ako prvoradé ustanovením o trestnom čine zanedbania povinnej výživy sledoval plnenie vyživovacej povinnosti, ktoré vždy musí mať prednosť pred trestnou sankciou.

Takto uložený trest zodpovedá aj okolnostiam skutku, či následnému postoju obžalovanému k svojej trestnej činnosti.

Z vyššie popísaných dôvodov odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného, zrušil výrok o treste, a uložil mu trest povinnej práce tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.